

Het is een rustige zaterdagmiddag in de bieb. Terwijl de regen tegen het raam tikt zit BiebBoy Kees met een boek in zijn handen onderuit gezakt op de bank. Hoe spannend het verhaal ook is, hij kan zich niet goed concentreren. Joran, zijn mede-BiebBoy, had hier allang moeten zijn. Vreemd, waar kan Joran toch zijn? Kees besluit om Joran te bellen, om te vragen waar hij uithangt. De telefoon gaat over, maar op datzelfde moment klinkt er naast hem op de bank een ringtone. Ook dat nog! Joran is zijn telefoon blijkbaar vergeten vandaag... wat een sloddervos is het ook. Er ligt ook nog een opgevouwen brief naast. Wanneer Kees nog een keer naar het briefje kijkt ziet hij dat het aan hem is gericht. Hij vouwt het open en leest de uitgeknipte letters die een zin vormen: *Wij hebben Joran, voorlezen voor z'n leven!*

Ja doe, hier trapt Kees niet in. Dit is gewoon weer zo'n slechte grap van Joran. Kees legt de brief naast zich neer, op dat moment ontvangt hij een bericht op zijn eigen telefoon. Hij opent het bericht en, wat?! Het is een foto van Joran, flink vastgesnoerd met een tikkende tijdbom aan hem vastgetaped! Dit is geen grap, maar een serieuze zaak, hij moet meteen de politie bellen. Wanneer Kees het nummer van de politie intoetst klinkt er geruis. ghhhh..niet...krrr....bellen, geen..politie..ghhhh. Na even zoeken vindt hij een walkietalkie. Deze situatie wordt steeds vreemder, Kees voelt zich niet meer op zijn gemak. Het lijkt wel of iemand precies weet wat hij doet, alsof hij in de gaten wordt gehouden. De walkietalkie kraakt en dan klinkt er luid en duidelijk een zware stem: *'Geen politie! Wil je Joran terugzien? Het is voorlezen of zijn leven! Als je weigert om voor te lezen zal ik de bom aflaten gaan.'* 'Ok, nadenken Kees...', het zweet breekt hem uit, maar hij heeft geen andere keuze, hij zal voor moeten lezen. Hij gaat akkoord met het voorstel van de ontvoerders. De stem spreekt: **'Zoek een boek vol fantasie en LEES VOOR ZIJN LEVEN!'**

Direct na deze woorden springt Kees op, rent de bieb in en gaat op zoek naar een boek vol fantasie. Mazzel dat hij met Joran in de bieb had afgesproken, gelukkig heeft hij genoeg boeken om uit te kiezen. Met een fantasieboek in zijn handen geklemd rent hij terug naar de bank, grijpt de walkietalkie en begint voor te lezen. Hijgend en stamelend rollen de woorden uit zijn mond. Eerlijk is eerlijk, hij heeft wel eens beter voorgelezen, maar Joran zijn leven staat op het spel, dus doorlezen zo goed als het gaat. Maar Kees heeft nog geen halve zin voorgelezen of hij wordt woedend onderbroken. *'Zeg zogenaamde Bieb-Boy, deze voorleesstijl is niet om aan te horen! Tik tak, het duurt niet lang of die bom ontploft. Doe eens wat beter je best als je Joran nog terug wilt zien.'* Kees haalt diep adem, en spreekt zichzelf streng toe: kom op, je bent toch een BiebBoy, je kunt dit, rustig nu.....3,2,1. Kees begint opnieuw vooraan het boek, deze keer wordt hij gelukkig niet onderbroken.

Wanneer het eerste boek uit is krijgt Kees de opdracht om nóg een boek voor te lezen. Deze keer moet een magisch boek zijn. Opnieuw rent de BiebBoy naar beneden, op zoek naar een boek vol magie. Terwijl Kees tussen de boeken neust heeft hij niet in de gaten dat hij wordt gevolgd. De ontvoerders van Joran hebben camera's geplaatst door de hele bieb, ze kunnen precies zien waar hij loopt. Terug op de bank doet Kees het boek open, maar voordat hij kan beginnen wordt hij alwéer onderbroken door de stem: *'Dat vorige verhaal was heel goed Kees. Maar probeer je stem nóg iets meer te gebruiken door af en toe harder en zachter te lezen om het spannend te maken.'* Nóg spannender? denkt Kees. Ik probeer Joran zijn leven te redden, dat is al spannend genoeg. Wie doet er nu zoiets, iemand ontvoeren en in plaats van losgeld om verhalen vragen?

Kees merkt dat hij moe begint te worden van al dat voorlezen, de avond valt, hoe lang moet hij nog doorgaan? Zelfs na twee boeken is het nog niet voldoende, hij krijgt de opdracht om een boek over robots voor te lezen, met stemmetjes. *'Met stemmetjes?!'* roept Kees. Nee, stop! Ik lees niet voor met stemmetjes hoor, voorlezen is totaal iets anders dan toneel spelen. Ik wil best voorlezen, maar zonder verschillende stemmetjes dat is.....' *'Ok, ok, duidelijk, dan zeg maar dag tegen je mede-BiebBoy Joran'* klinkt er hard door de walkietalkie. In blinde paniek begint Kees bijna schreeuwend mét stemmetjes voor te lezen. Aan de andere kant valt de verbinding plots weg. Wat is er gebeurt? Leeft Joran nog? Was hij op tijd met voorlezen? Kees durft niet te stoppen en leest zo overtuigend mogelijk door. Wanneer hij bijna aan het einde van het boek is hoort hij weer gekraak en nog een anders soort geluid. Wacht, het klinkt als gelach... Maar deze lach herkend hij uit duizenden: dat is Joran! Joran leeft! Hm, iemand die ontvoerd is en die zo hard lacht... Kees vertrouwd deze ontvoering helemaal niet meer en besluit op onderzoek uit te gaan, maar hoe?

Met een snelle afleidingsmanoeuvre houdt hij Joran voor de gek. Bam! Het licht valt uit in de kamer van Kees. Terwijl Joran niks meer kan zien op de camera's plakt Kees snel een foto van zichzelf voor het beeld, het lijkt net alsof hij op de bank zit voor te lezen. Al voorlezend door de walkietalkie sluipt hij door de bieb, op zoek naar Joran. Het is inmiddels na sluitingstijd, er is niemand meer in de bieb en beneden is het muisstil. Kees laat een spannende stilte vallen tijdens het voorlezen, dan hoort hij vanachter een deur gezoem en computers piepen. Voetje voor voetje loopt dichterbij tot hij zijn eigen stem hoort door een andere walkietalkie, hebbes! Kees zwaait de deur open en daar zit Joran. Van schrik vliegt hij uit zijn relaxte luisterstoel en kijkt Kees verschrikt aan. *'Op heterdaad betrapt Joran! Wat is dit?'* *'Ha Kees, haha, dit is een grapje, dat snap je toch wel?'* *'Grapje? Ik was doodsbang dat er iets met je zou gebeuren. En die bom?'* *'Ja eeh grapje...'* stottert Joran. *'Nou há há, leuk grapje hoor!'* reageert Kees sarcastisch. *'Sorry...Ik wou gewoon heel graag dat je mij ging voorlezen. Dat kan je zo goed.'* Kees zucht: *'Wil je het de volgende keer gewoon aan me vragen?'* *'Maar dat is het hem juist, legt Joran uit, ik heb het afgelopen week iedere dag aan je gevraagd, maar jij wilde liever zelflezen. Daarom bedacht ik deze stunt, om je aandacht te trekken, dat is mooi gelukt!'*